



ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

THE FACTORS INFLUENCING THE COMPETENCE OF STUDENT TEACHERS AT PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

พัสดกรณ วิวรรณมงคล

Phatsakon Wiwanthamongkhon

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

วริษา ต่างใจ

Warisa Thangjai

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Science, Ramkhamhaeng University

E-mail: wthangjai@rumail.ru.ac.th

Received September 13, 2023; Revised October 9, 2023; Accepted December 28, 2023

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และ 2) ตัวแบบสำหรับพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ นักศึกษาครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาครูทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากประชากรมาประมวลผลด้วยโปรแกรมอาร์ สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สติติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบทีและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธีการถดถอยทีละขั้น ผลการวิจัย พบว่า

1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และสมรรถนะของนักศึกษาครูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 นอกจากนี้ยังพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูไม่แตกต่างกัน

2) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ (X_1) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X_3) และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_4) มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีสมการพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู คือ $\hat{Y} = 2.41 + 0.49X_4$ ซึ่งด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 58

คำสำคัญ: นักศึกษา, ครู, ปัจจัย, สมรรถนะ, อิทธิพล



Abstract

This article aimed to study 1) the factors influencing the competence of student teachers at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University and 2) model for forecasting the competence of student teachers at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. This research conducted quantitative research. The study population comprised 18 student teachers who had participated in the science and technology learning management activities for the digital 4.0 era using the census method. The tool used to collect data was a questionnaire. The data was collected from all student teachers who participated in the science and technology learning management activities for the digital 4.0 era. The collected data from the population were evaluated using the R statistical program. The statistics used in the data analysis included descriptive statistics, which comprised the frequency, percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics, which comprised a t-test and stepwise multiple regression analysis. The research results were found as follows:

1) The mean of factors influencing the competence of student teachers was equal to 4.67 and the mean of competence of student teachers was equal to 4.68. Moreover, the results indicated that gender did not affect the competence of the student teachers.

2) The results of the multiple regression analysis indicated that obtaining knowledge development (X_1), achievement motivation (X_2), future orientation and self-control (X_3), and the attitude toward the teaching profession (X_4) statistically significantly influenced the competence of the student teachers (Y) at the 0.05 level. The model for forecasting the competence of student teachers was represented as $\hat{Y} = 2.41 + 0.49X_4$. The attitude toward the teaching profession caused a variation of 58.00% in the competence of the student teachers.

Keywords: Student, Teacher, Factor, Competence, Influence

บทนำ

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยถ่ายทอดผ่านทางกระบวนการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนการอบรมสั่งสอน ครูจึงมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้เรียน ดังนั้นคุณภาพของครูจึงมีความสำคัญมาก ครูจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะของการเป็นครูมืออาชีพอยู่เสมอเพื่อปรับตัวให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมโลก อันนำไปสู่การจัดการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้แก่ผู้เรียน โดยสมรรถนะคือ ลักษณะเฉพาะภายในตัวของบุคคลที่ส่งผลให้สามารถปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลงานมีความโดดเด่น เกิดผลงานสูงสุดจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ (กลยุทธ์ เพชรภรณ์,



2564) สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ที่กล่าวถึงสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตนมาประยุกต์ใช้ในงานหรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จนประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต ดังนั้นสมรรถนะของนักศึกษาครูจะเป็นส่วนของคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะที่มีความเฉพาะและจำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพครู รวมถึงมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมสมรรถนะให้กับผู้เรียนเป็นแนวทางที่เน้นการวัดผลแบบสมรรถนะแทนการท่องจำเนื้อหาเพียงเพื่อนำมาใช้สอบแบบเดิมหรือวัดผลจากการจำความรู้เท่านั้น แต่การวัดผลแบบสมรรถนะเน้นการวัดผลจากการนำความรู้มาใช้งาน ซึ่งสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสนใจ เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ดังนั้นเป้าหมายของการจัดการศึกษาจึงเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยไม่ได้วัดที่ความรู้ แต่วัดที่ความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมที่จะช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ นอกจากนี้คุณลักษณะของครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน นักศึกษาครูจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดการณ์คุณภาพของผู้เรียนได้โดยตรง หากมีการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของครูให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตลอดจนเจตคติที่ดีต่อความเป็นครูและวิชาชีพครูอย่างแท้จริงก็จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามต้องการได้ เพราะฉะนั้นครูควรได้รับการพัฒนาด้านความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพครูที่เน้นให้ครูมีความรู้ในวิชาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมถึงสร้างนิสัยให้ครูเป็นผู้เสียสละและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ โดยมุ่งศึกษาเฉพาะสมรรถนะหลัก ซึ่งสมรรถนะหลักประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (พรวีภา สอนมะลิ และ อดุลย์ วังศรีคุณ, 2565) โดยสามารถนำสมรรถนะหลักไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา เปลี่ยนแปลง สนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันสมรรถนะของนักศึกษาครูให้เป็นบัณฑิตของคณะครุศาสตร์ที่มีความรู้ ความเข้มแข็ง และความก้าวหน้าในความเป็นครูที่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของคณะและมหาวิทยาลัย

บทความวิจัยนี้นำเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณาจารย์ทางด้านการศึกษาในการกำหนดนโยบายและวางแผนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครู นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาครูในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0



2. เพื่อศึกษาตัวแบบสำหรับพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูดังนี้

1. ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู

การศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูโดยอาศัยกรอบความคิดที่ได้จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย โดยสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตลักษณะของนักศึกษาครูจากเอกสารและงานวิจัย ได้แก่ ธนิกานต์ สุขวัฒน์ (2560), สาวิตรี ฉายจิตต์ (2565) และกมลชนก โยธจันทร์ (2565) ผลจากการสังเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่สอดคล้องกับจิตลักษณะของนักศึกษาครูมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ (Obtaining Knowledge Development) หมายถึง การรับรู้หรือแสดงออกเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของตนเองที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการและและพัฒนาด้านวิชาชีพครู

1.2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาภายในตัวของบุคคลที่เกิดจากความพยายามและอดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่ได้กระทำเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม แต่ทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

1.3 ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน (Future Orientation and Self-Control) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่จะสามารถวางแผน มีแนวทางแก้ปัญหาและการดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย โดยเห็นประโยชน์และความสำคัญของอนาคต อดทนรอได้อย่างเหมาะสม สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (Attitude Toward Teaching Profession) หมายถึง ความเชื่อและความรู้สึก หรืออุดมการณ์ที่ดีของบุคคลซึ่งแสดงออกถึงความภาคภูมิใจของครูผู้สอนว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญและน่ายกย่อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพยายามที่จะพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มที่ และมีความรู้สึกที่ดีเมื่อเห็นผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2. สมรรถนะทางวิชาชีพครู

การศึกษาสมรรถนะทางวิชาชีพโดยอาศัยกรอบความคิดที่ได้จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย ซึ่งทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะทางวิชาชีพจากเอกสารและงานวิจัย ได้แก่ สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), มักตา จะปะกียา และคณะ (2562) และ สาวิตรี ฉายจิตต์ (2565) ผลจากการสังเคราะห์ พบว่า สมรรถนะทางวิชาชีพครูตามเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกรอบความคิดจากแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ที่อธิบายไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) นอกจากนี้ สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรสามารถปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่น



กว่าคนอื่นในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามเกณฑ์การประเมินประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ มีถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

2.2 สมรรถนะการบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการบริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

2.3 สมรรถนะการพัฒนาตนเอง (Self-Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ และมีการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

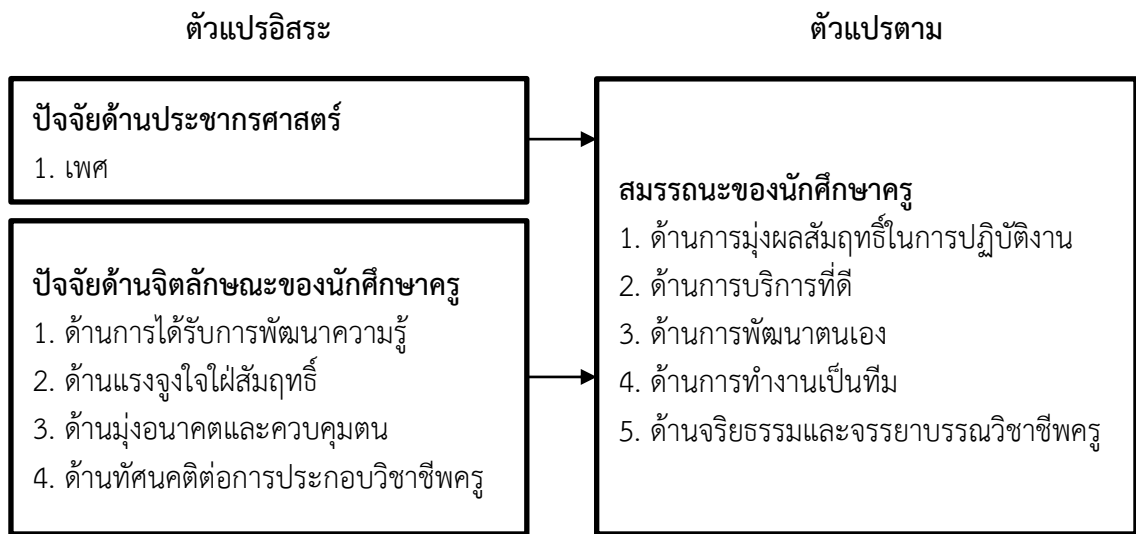
2.4 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรง และให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน และการแสดงบทบาทความเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

2.5 สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู และการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคมเพื่อสร้างศรัทธาในวิชาชีพครู

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะ สรุปได้ว่า การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูต้องศึกษาปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะ โดยปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ได้แก่ ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านมุ่งมั่นอดทนและควบคุมตน และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญในด้านวิชาชีพครู ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามทฤษฎีของการทดสอบที (t-Test) และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดดังนี้



แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 จำนวน 18 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างทุกหน่วยในประชากรหรือเรียกว่า วิธีสุ่มอย่างง่าย (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ คือ เพศ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูหรือปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ (X_1) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X_3) และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X_4)

ส่วนที่ 3 สมรรถนะของนักศึกษาครู (Y) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Y_1) ด้านการบริการที่ดี (Y_2) ด้านการพัฒนาตนเอง (Y_3) ด้านการทำงานเป็นทีม (Y_4) และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Y_5)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การตรวจสอบและประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 0.91



การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร คือ นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 ทุกคน จำนวน 18 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากประชากรมาประมวลผลด้วยโปรแกรมอาร์ มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ โดยทำการวิเคราะห์หาความถี่และร้อยละ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูและข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาครู โดยทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

2.1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที (t-Test)

2.2 การศึกษาตัวแบบสำหรับพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธีการถดถอยทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

นักศึกษาครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 จำนวน 18 คน เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้	4.69	0.54
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.69	0.54
ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน	4.70	0.54
ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	4.59	0.63
ภาพรวม	4.67	0.54

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของนักศึกษาครู

สมรรถนะของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.67	0.46



สมรรถนะของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการบริการที่ดี	4.69	0.42
ด้านการพัฒนาตนเอง	4.67	0.46
ด้านการทำงานเป็นทีม	4.69	0.45
ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.70	0.43
ภาพรวม	4.68	0.41

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาครูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับเพศที่มีผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู

สมรรถนะของนักศึกษาครู	t	p-value	ผลการทดสอบ
ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	-0.82	0.43	ไม่แตกต่าง
ด้านการบริการที่ดี	-0.54	0.60	ไม่แตกต่าง
ด้านการพัฒนาตนเอง	-0.40	0.69	ไม่แตกต่าง
ด้านการทำงานเป็นทีม	-0.50	0.62	ไม่แตกต่าง
ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	-0.63	0.54	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	-0.62	0.54	ไม่แตกต่าง

วัตถุประสงค์ที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 โดยมีสมมติฐาน คือ เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูแตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู

สมรรถนะของนักศึกษาครู	SS	MS	F	p-value	ผลการทดสอบ
ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	1.55	1.55	12.33	0.00	มีอิทธิพล
ด้านการบริการที่ดี	2.16	2.16	41.09	0.00	มีอิทธิพล
ด้านการพัฒนาตนเอง	1.34	1.34	9.66	0.01	มีอิทธิพล
ด้านการทำงานเป็นทีม	1.40	1.40	10.95	0.00	มีอิทธิพล
ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	1.17	1.17	9.79	0.01	มีอิทธิพล
ภาพรวม	1.50	1.50	17.55	0.00	มีอิทธิพล



วัตถุประสงค์ที่ 2 การศึกษาตัวแบบสำหรับพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 โดยมีสมมติฐาน คือ ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ตัวแบบการถดถอยพหุคูณของปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู	β_i	t	p-value
สมรรถนะของนักศึกษาครู			
ค่าคงที่	2.41	4.92	0.00
ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	0.49	4.66	0.00
$R^2 = 0.58$, $SE = 0.28$, $F = 21.71$, $p\text{-value} = 0.00$			
สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน			
ค่าคงที่	1.96	2.70	0.02
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.58	3.77	0.00
$R^2 = 0.47$, $SE = 0.34$, $F = 14.19$, $p\text{-value} = 0.00$			
สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการบริการที่ดี			
ค่าคงที่	1.56	3.36	0.00
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.67	6.76	0.00
$R^2 = 0.74$, $SE = 0.22$, $F = 45.64$, $p\text{-value} = 0.00$			
สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการพัฒนาตนเอง			
ค่าคงที่	2.26	3.91	0.00
ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	0.52	4.19	0.00
$R^2 = 0.52$, $SE = 0.33$, $F = 17.59$, $p\text{-value} = 0.00$			
สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการทำงานเป็นทีม			
ค่าคงที่	2.34	4.08	0.00
ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	0.51	4.13	0.00
$R^2 = 0.52$, $SE = 0.32$, $F = 17.02$, $p\text{-value} = 0.00$			
ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครู	β_i	t	p-value
สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู			
ค่าคงที่	2.64	4.53	0.00
ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู	0.45	3.57	0.00
$R^2 = 0.44$, $SE = 0.33$, $F = 12.76$, $p\text{-value} = 0.00$			



จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 58 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y} = 2.41 + 0.49X_4$$

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 47 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y}_1 = 1.96 + 0.58X_2$$

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการบริการที่ดีได้ร้อยละ 74 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y}_2 = 1.56 + 0.67X_2$$

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการพัฒนาตนเองได้ร้อยละ 52 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y}_3 = 2.26 + 0.52X_4$$

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการทำงานเป็นทีมได้ร้อยละ 52 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y}_4 = 2.34 + 0.51X_4$$

ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ร้อยละ 44 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y}_5 = 2.64 + 0.45X_4$$

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาครูต้องการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้สูงขึ้น โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ แต่สอดคล้องกับแนวคิดของ เมษา นวลศรี และ กุลชาติ พันธวรกุล (2565) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะสำคัญของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ด้านการจัดการตนเอง ด้านการคิดขั้นสูง ด้านการสื่อสาร ด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม ด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และด้านการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน ซึ่งพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกันมีสมรรถนะสำคัญไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ อ้อยา เมิตไธสง (2563) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา โดยสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคม ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการจัดการในชั้นเรียน ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ ด้านการสานประโยชน์ และด้านการใช้นวัตกรรม ซึ่งพบว่า

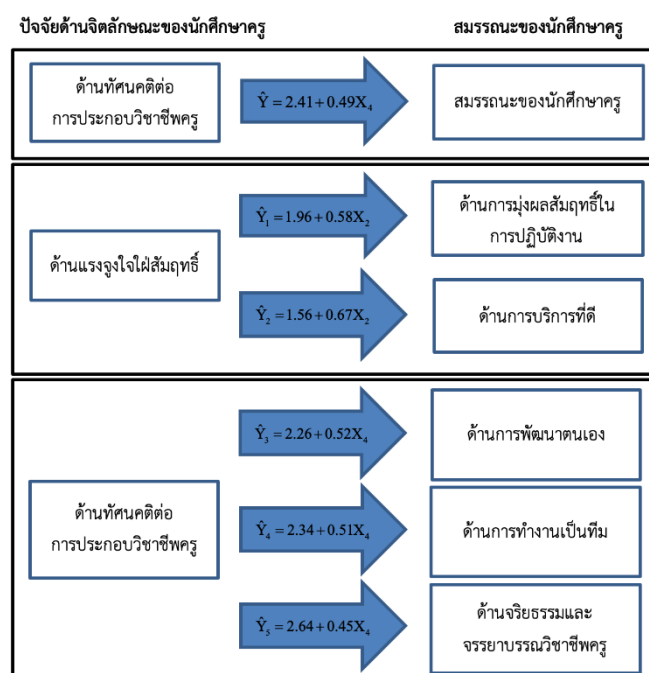


นักศึกษาครูสังคมศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกจากนี้ ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 58 โดยมีสมการพยากรณ์ คือ $\hat{Y} = 2.41 + 0.49X_1$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุดมการณ์ที่ดีและการเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู จึงทำให้นักศึกษาครูตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ มักตา จะปะกียา และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สาวิตรี ฉายจิตต์ (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของครูผู้สอน คือ ด้านแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ ด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ด้านการสนับสนุนจากสังคม และด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบองค์ความรู้ที่สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังนี้



แผนภาพที่ 2 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู



จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะนักศึกษาครูใน 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) สมรรถนะของนักศึกษาครูขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู 2) สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและด้านการบริการที่ดีขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 3) สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู

สรุป

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 พบว่า นักศึกษาครูเพศชายและนักศึกษาครูเพศหญิงมีสมรรถนะของนักศึกษาครูไม่แตกต่างกัน

การศึกษาตัวแบบสำหรับพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 4.0 พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูทุกด้าน คือ ด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตน และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสมการพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาครู คือ $\hat{Y} = 2.41 + 0.49X_4$ โดยปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรผันของสมรรถนะของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 58

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง และด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู ดังนั้น ควรวางแผนพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูโดยจัดกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะรวมถึงบูรณาการสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนให้สามารถวางแผนและกำหนดเป้าหมายในอนาคต เพื่อสร้างแรงจูงใจในการประกอบวิชาชีพครูต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลจากการวิจัย พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและด้านการบริการที่ดีขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นควรศึกษาเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงวิชาการด้านการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างบรรลุผลสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพได้ในอนาคต

2.2 ผลจากการวิจัย พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านจิตลักษณะของนักศึกษาครูด้านทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นควรศึกษา เรื่อง ทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครูที่ส่งผล



ต่อสมรรถนะของนักศึกษาครู ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงวิชาการด้านการพัฒนานักศึกษาครูที่มีความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง ผู้เรียน และวิชาชีพครูให้ก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก โยธจันทร์. (2565). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดลพบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัลญู เพชรภรณ์. (2564). สมรรถนะทางวิชาชีพครูและคุณลักษณะของครูที่ดี. เอกสารประกอบการสอน วิชาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณและจิตวิญญาณความเป็นครู. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธนิกานต์ สุขวัฒน์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี: สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรวิภา สอนมะลิ และอดุลย์ วังศรีคุณ. (2565). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(4), 98-110.
- มักดา จะปะกียา, ชิดชนก เชิงเขาว์ และเกษตรชัย และทีม. (2562). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. *วารสาร อัล-ฮิกมะฮ์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 9(17), 53-64.
- เมษา นวลศรี และกุลชาติ พันธวรกุล. (2565). สมรรถนะสำคัญของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(3), 50-62.
- สาวิตรี ฉายจิตต์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 6(1), 248-257.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *พจนานุกรมศัพท์สถิติศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อัยยา เมดิไธสง. (2563). สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 14(1), 172-182.